

hvormod vi lægge mindre Vægt paa, om en Mand har Examen eller ikke. Jeg tror, at det, at en Mand er gaaet faamange Aar paa Veterinærſkolen og har faadanne Attefter og anbefalinger fra Folk paa Landet, der have prøvet ham, maa have højere Kurs, end at han har taget Examen. Vi vide ikke, hvad han kan have manglet i at faae Examen, det har maatte været Noget af det, ſom der ikke er praktiſt Brug for i Livet. Vi ſe jo, at den Mand har lært paa Landbohøiſkolen og Veterinærſkolen, hvad han har havt Brug for i det praktiſte Liv, derom ſynes jeg, at der er de bedste Attefter fra de Mænd, der have anbefalet og prøvet ham i det praktiſte Liv. Det er tilſtrækkeligt for mig til at ſtemme for denne Indſtilling, og jeg vilde gjerne anbefale Regjeringen at være velvillig ſtemt overfor den Mand og gjøre, hvad den kan, for at han kan faae Bevilling til at praktifere. Jeg kan ikke tro, ſom det ærede Medlem for Aalborg (S. Steffenſen) ſagde, at det ſkulde være abſolut lovſtridigt, om man gav en ſaadan Mand denne Bevilling. Det vilde ialtſald være meget uheldigt, om det var ſaaledes. Jeg ſynes i ſaa Fald det var bedre, om vi her fra Lovgivningsmagtens Side ſøgte at faae ſaadanne Beſtemmelſer rettede i vor Lovgivning.

Leſth: Det er om Indſtillingen under Nr. 2 udenfor Betænkningen, der ſlutter ſig til Andragendet under Nr. 19, at jeg ønsker at ſige et Par Ord. Jeg tror, at det ærede Medlem (Vajer), ſom har gjort Forſlag til, at dette Andragende henviſes til den høitærede Juſtitsminiſter, vilde gjøre rigtigſt i at tage dette Forſlag tilbage, efterat det har givet Anledning til forſkjellige Udtalelſer her i Salen, og da navnlig ogſaa fra den høitærede Juſtitsminiſters Side. Den Begjering, der fremsættes i ſelve Andragendet, er efter min Mening for poſitiv og tillige af en ſaadan Beſtaffenhed, at den meget vanſkelig vil kunne gives Medhold, og heller ikke ialtſald forſjener at gives Medhold. Begjeringen gaar nemlig ud paa: at Loven af 7de Mai 1880, der indrømmer gift Kvinde Ret til at raade over, hvad hun erhverver ved ſelvſtændig Virksomhed, bør udvides til ogſaa at gjælde, „hvad hun arver eller faar ſom Gave.“ Jeg indſtyder den Bemærkning, at med Henſyn til hvad hun faar ſom Gave, ſan Enhver give, hvad han vil, og paa den Maade, han vil. Det ſtaar Enhver frit for at give en gift Kvinde en Gave paa den Maade og med den Virkning, at hun har abſolut fri Raadighed over den udenfor Fælleſkabet med Manden. Men at gaa til, at, hvad gift Kvinde arver, ſkal være udenfor Formueſælleſkabet, men derimod ikke hvad hendes Mand arver, er ikke tilſtrækkelig overlagt. Jeg vil kun behøve at nævne dette, for at den ærede Forſlagsſtiller vil kunne ſe, at, ſaaledes ſom Paafanden

er nedlagt i Andragendet, egner denne Sag ſig ikke til at indſtilles. Men den ærede Forſlagsſtiller ſagde ogſaa under ſit Foredrag, at man ikke maatte miſforſtaa Indſtillingen, da Meningen kun var at bringe Spørgsmaalet om den gifte Kvindes formueerlige Stilling i Egteſkabet under Overveielſe, og forſaavidt er jeg enig med den ærede Forſlagsſtiller. Jeg ønsker ogſaa særdeles, at dette Spørgsmaal i ſin Almindelighed bliver taget under Overveielſe og bliver gjort til Gjenſtand for Arbejde paa Lovgivningsmagtens Omraade. Det er et Forhold, ſom er ordnet ganſke overordentlig forſkjelligt i de forſjellige Lande, hvad der noſſom turde viſe, at det har ikke ringe Vanſelighed at ordne det paa en tilfredsſtillende Maade. Men ſaaledes ſom det er ordnet hos os, tror jeg at kunne ſige, at det neppe er ordnet paa nogetſomhelſt andet Sted. Da den høitærede Juſtitsminiſter ligeledes lovede at tage dette Spørgsmaal om gift Kvindes formueerlige Forhold i Almindelighed under Overveielſe og tilføiede, at det allerede hørte til de Spørgsmaal, han ſyſkede med, tror jeg, at den ærede Forſlagsſtiller har opnaaet ganſke, hvad han ønskede og tilſigtede med at ſtille ſit Forſlag, og at han alſaa vil gjøre reiteſt i nu at tage det tilbage.

N. Andersen: Det er jo ganſke viſt rigtig, naar det ærede Medlem for Viborg Amts 1ſte Valgkreds (Chr. Jenſen) fremhæver, at man ſkal ſe paa det praktiſte Reſultat, og jeg ſkal da paa ingen Maade beſtride, at der er Mange, der kunne have foretaget Kreaturvaſt ligesaa godt ſom Dyr lægen, ligesom de ogſaa kunne have udført andre Ting ligesaa godt ſom han, ſ. Ex. Kaſtration; men det hører med til det Praktiſte, at Dyr lægerne kunne have ſaadan Fortjeneste, at de kunne leve, og levenes der dem ikke Andet, end at behandle de egentlige vanſkelige Sygdomstilfælde, kunne de ikke ſubſistere, og ſaa har man dem ikke til at behandle diſſe Tilfælde. De ere nemlig ikke ſaa godt lønede, at de kunne nøies med Betalinger i de egenlig vanſkelige Sygdomstilfælde. Til det ærede Medlem for Hjøſted Amts 2den Valgkreds (Sagb) vil jeg ſige, at der virkelig ogſaa hører nogen Humanitet til det Arbejde at vaſte Kreaturer med Arſenik, den Humanitet nemlig, der beſtaar i at viſe Omhu for, at ikke noget levende Menneſke eller Dyr kommer til Skade ved den Leilighed. Selv om Dyr lægen ikke perſonlig foretager Vaſtningen, er han dog tilſtede ved den og leder den, og man har i ham en Garant, idet han er edsvoren, hvad ikke de Andre ere. Der ſkal alſaa ogſaa Humanitet til den Gjerning.

Chr. Jenſen: Jeg vil ſvare det ærede Medlem, der nu talte, at, ſaavidt min Erfaring ſtrækker, have de Dyr læger, der due noget, hverken manglet Beſkjæftigelse eller Subſiſtensmidler.